

(המשך מעמוד 7)

עלידי דמשק או ירושלים? האם הסכימה ירושלים לתנאים, שלא הסכימה להם עד כה (כגון אי-הצמדת השבויים, שהיו בידי הסורים, לשבויים שהיו בידי אהמר ג'בריל) — כדי לזכות בהישג כלשהו לפני הבחירות?

האם יזמה דמשק מהלך שהיה עשוי, לדעתה, לעזור לליכוד?

דוגמת סאדאת. ערב הבחירות הקודמות עשה אנוור אל-סאדאת מעשה, שהדמים את שוחריה-שלום בישראל: הוא הסכים להיפגש עם מנחם בגין. פגישת סאדאת-בגין באופירה הייתה תעמולת-בחירות מובהקת, ואכן שודרה בטלוויזיה רק כמיסגרת שידורית-בחירות של הליכוד.

סאדאת לא היה טיפש, והוא ידע מה שהוא עושה. היה נרמה לו שבגין קרוב לו יותר מאשר שימעון פרס: שאם יעזור לליכוד להישאר בשילטון יתחיל הליכוד לבצע את הסכם קמפ-דייוויד. כזה טעה. יתכן גם שחשש שמא לא יפנה המערך את כל סיני.

בחודש שעבר ניסה הליכוד לחזור על התרגיל. יצחק שמיר שלה את אליהו כדאלישר לקאהיר, כדי לשכנע את חוסני מובארכ להיפגש עם שמיר לפני הבחירות. מובארכ סירב באדי-בות. כמה אישים בינלאומיים התקשרו עימו, כדי להניאו מכל מחשבה על צעד כזה, שהיה עלול להאריך את ימי הליכוד בשילטון.

ציר ירושלים-דמשק. נראה כי המצב בדמשק שונה.

בניגוד לקאהיר, שאינה מסתירה עתה את תיקוונה שהמערך יגיע לשילטון, מעוניינת דמשק כי הליכוד ימשיך לעמוד בראש ישראל. לאסד המפוכח יש כמה וכמה סיבות סבירות לכך:

להניח לאש"ף, בהנהגת יאסר ערפאת, להרים ראש ולנהל מדיניות עצמאית, שתוביל להקמת מדינה פלסטינית עצמאית בגדה וברצועה.

● אחיו של אסד, ריפעת, נפגש כמה פעמים עם אריק שרון, לפני מלחמת-הלבנון וגם במהלכה. בין השניים הושגו הבנות רבות, שהיו כולן מכוונות נגד ערפאת.

חרב פסיות. השאלה היא אם בתנאים אלה ניתן היה ללחוץ על סוריה עוד יותר, כדי להשיג את שיחרורם של שני השבויים של ג'בריל. ג'בריל הוא סוכן סורי, והוא כפוף למרות דמשק.

יתכן שהליכוד לא היה מעוניין בכך. שיחרורם של שני שבויים אלה הייתה בלי ספק כרוכה בשיחרור מאות רבות של אסירים ביטחוניים מן הכלא הישראלי. מהלך כזה עשוי להיות בלתי-פופולרי, ולספק נשק למערך — ועל כן לא היה רצוי.

גם חילופי-השבויים השבוע היו פחות פופולריים מכפי שקיוו. הנסיונות לערוך פסטיבל תיקשורתי לא הצליחו. הפוליטיקאים, שניסו לתפוס טרמפ על האירוע — משה ארנס, שמואל תמיר וגם מוס'מיה, לובה אליאב — חזרו כלעומת שבאו. חילופי-שבויים, כתעלול של בחיי-רות, הם חרבי-פיות.

עיתונות

הקרב על השבויים

אחרי שנחלצו מירד

האויב הסורי, נחלצו

השבויים גם מירד

האויב הפנימי

הדגלים התנופפו ברוח הקלה של אהריה-צהריים, דגלי ישראל ובצידם

שבוי יוחנן אלון בתוך המהומה בשרדה-התעופה השוטרים רדפו

גשבר ציוד-צילום, תיקי-מצלמות עפו, וצלמים ספגו חבטות.

אפילו בני-מישפחותיהם של השבויים החוזרים הצטרפו להגיגה הכי ללית נגד התיקשורת, והתחילו לצעוק על העיתונאים.

ראשון ירד מהאוטובוס אריאל ליברמן והתחיל לרוץ על מסלולי ההמראה של שדה-התעופה, כשהוא מססה לברוח מהמצוד.

אחריו ירד בהיסוס סרן גיל פוגל, טייס חיל-האוויר. אך את יציאתו מן האוטובוס חסמו אנשי המישטרה הצבאית, שהיו חרוצים מדי ולא נתנו לאיש לזוז. שוב התכשורת עזה ביניהם לבין הצלמים. פוגל ניצל ונס לצרף.

אחרון ירד יוחנן אלון, תוך כדי צעקות שלו ושל בני מישפחתו. תסלקו מפה את העיתונאים! קרא קרוב מישפחה של אלון לעבר אנשי המישטרה, ואלה, כמו קיבלו פקודה, אצו להסתער על הצלמים הרבים שרדפו אחרי אלון, תוך כדי חרפות ומכות.

תוך זמן קצר הצליחו החיילים להבי-ריח את השבויים החוזרים ולהחביא אותם בתוך צרף שעמד בקצה אחד המסלולים. המשימה הצבאית בוצעה.

מישהו מהעיתונות הזרה ביקש בשם כולם להיכנס פנימה לתוך הצרף. אולי בכל זאת יוכלו להנציח את המאורע. אך התשובה הייתה שלילית וחר-משמעית. אלה החליטו לוותר על המאבק, הגישו מחאה חריפה לרוב-ר צה"ל ועזבו את המקום בכעס.

נשארו העיתונאים הישראליים, שקיוו כי אולי בכל זאת יתנו להם פרוז מן העוגה הלאומית החשובה. ואכן, אחרי שעה ארוכה של המתנה, עשה צה"ל טובה לעיתונאים והירשה להם להיכנס בזוגות-זוגות אל תוך הצרף הקטן, כמו לתיבת-זנוח. כמה קליקים מהירים והחוצה.

הבחירות

היכה יוסי את יוסי

כדי לגזול מנדרים ישירות מן הליכוד מחזק יוסי שריד במערך את התודעה הניצית

מודעת ה"לאוים" הגדולה של המערך, המטילה איסורים על משא-ומתן עם אש"ף וחוסמת אפילו את הדרך למגעים כלשהם עם ירדן, נוסחה על-ידי ח"כ יוסי שריד. שריד הוא אחד ממעצבי הקו הניצי במערכת-ההסברה של המערך, הפונה ימינה. לאחרונה ניסח את עמדת היונים, הרוגלים בנימת-תעמולה זאת, סופר דבר, הר"ר יורם פרי, הנחשב כיונה קיצונית במושגים מפא"ניקיים. פרי טען שכראי למערך לזנוח במשך חודשים אחרים את מצעו המקורי, ולגזול כמה מנדרים ישירות מהליכוד.

השבויים וגם כדי להצטלם ולהתראיין לעיתונות מקומית לעיתונות-חוץ. ואז החליט מי שהחליט שהתיק שורת לא תסקר את האירוע, והתחיל מירדף פראי.

רקות ספורות לפני שנחתו המסור קים, שהביאו את שלושת השבויים, נלקחו בני-המשפחה באוטובוסים לקי-צה אחר של שדה-התעופה, כשאחריהן דולקות מכוניותיהם של שרי-הביטחון ושל הרמטכ"ל.

אמצעי-התיקשורת, אחרי שהתעש-מן תן וההלם, הבינו שמישהו עושה להם תרגיל מכוער, ועומד לבצע את כל ההגיגה בלעדיתה. חישיקל העמיסו את ציוד-הצילום על כתפיהם, והחלו רצים

שבוי אריאל ליברמן ואשתו חיותה מנסים להיחלץ הקרובים צעקו

אחרי האירוע הבורח מהם. ראה מי שראה את ההתקפה המתקרבת של אמצעי-התיקשורת, והחליט שהם האויב. תוך זמן קצר צצו מאי-שם כמויות של שוטרי המיש-טרה הצבאית (נאנחנו רק מבצעים הוראות), יצרו שורה חיה סביב השבויים ובני-משפחותיהם ומנעו בכוח מן הצלמים להנציח את האירוע המשמח.

מושימה אלימה. המיפגש, בין הצלמים ובין אנשי המישטרה הצבאית היה אלים וחסר-פשרות. בעיקבותיו

דגלים של חיל-האוויר. לפני הדגלים, על הרחבה, הוקמה בימה קטנה, ולידה שולחנות עמוסים ככל טוב, אוכל ושתיה.

הכל היה מוכן לקראת אחד המאורעות החשובים והמשמחים בחיי ישראל — שיחרור השבויים מהכלא הסורי.

עשרות רבות של עיתונאים וצלמים הגיעו במיוחד כדי לסקר את טקס קבלת-הפגנים בשרדה-התעופה הצבאי. גם מחותנים אחרים של השימחה באו למקום, כדי לקדם את פני

● סוריה חיה מן המילחמה. כמדינת-העומת היעילה היחידה, היא מקבלת הונפק מסעודיה ומשאר מדינות-הנפט, החוששות כי נפילת מחסום זה יחשוף את שדות-הנפט לפני צה"ל. הליכוד מנטיח שהמילחמה תהיה ניצחית.

● המערך רוגל באופציה הירדנית. ירדן היא האויבת המושבעת של סוריה, גם כאשר חלה, כאילו, "התקר-בות" בין השתיים.

● לשליט הסורי ולממשלת-הליכוד יש אינטרס משותף שלא

אם מצביעים יוניים יחליטו, כתוצאה מכך, להצביע בעד רשימות-שלום, כגון ר"ץ או הרשימה המתקדמת לשלום, העניין היוני רק יימצא נשכר.

אין ספק שגם שריד, השומר על שתיקה יחסית כלפי חוץ, אך הממלא תפקיד חיוני במטה-ההסברה של המערך, מסכים לרעיון הזה.

משקיפים יותר אוניקטיביים סבורים, שקויה-הסברה הנוכחי משקף, למעשה, את ריעותיהם של רוב פעילי המערך בסניפים. יתכן שיוסי שריד מכובז עתה תקציבית-עקב כדי לחזק בתוך המערך תודעה והילכירות, שיקשו עליו לתפקיד כ"יונה מימסרית" כבר בעתיד הקרוב ביותר.

ביטחון

בסיס בטייוואן

רדיו פקין מספר

ישראל מאמנת בטאיוואן

אנשי צבא ממדינות בעלות

מישטרים דיקטטוריים

האם מקיימת מדינת-ישראל בסיס צבאי סודי בטאיוואן, שבו מתאמנים חיילים וקצינים מדרום-אפריקה ומארצות העולם השלישי? כך לפחות טוען רדיו פקין בשפה האנגלית.

בשידור, שנקלט השבוע בלונדון, טען הפרשן הסיני שישראל מאמנת בבסיס זה אנשי צבא ומישטרה מהפיליפינים, אינדונסיה, תאילנד, טאיוואן, וכן קבוצות נבחרות ממרכז-אמריקה, ובכללם המורדים נגד המישטר בניקראגואה. הפרשן טען שחיילים ואנשי השירות החשאי הדרום-אפריקאי, המכונה בוס עוברים אף הם אימון מתקדם בטאיוואן.

תוכנית-האימונים, לדיברי רדיו פקין, כוללת "לוחמה נגד טרור", בשיטות וגם באמצעים אלקטרוניים, שפותחו על-ידי מערכת-הביטחון הישראלית. החיילים מכל המדינות האלה — שהמכנה המשותף היחיד שלהם הוא מישטר דיקטטורי של מיעוט, בעל אוריינטציה פרא-אמרי-קאית — לומדים, בין היתר, איך לאתר ותחנות-שידור מחתריות, לרברי הפרשן נרצחו אלפי בני-אדם, ובכללם בני שבטים אינדיאניים בגואטמלה, על-ידי "בוגרי" הקורס הישראלי בטאיוואן.

עיתונאים בריטיים, ריווחו להעולם הזה על השידור ברדיו פקין, יש בו

לא רק כדי לקלקל את ההתקדמות המסיימת שהושגה ביחסי ישראל-סין-העמית, אלא גם נזק עצום לשמה של ישראל ולעתיד יחסיה עם בני העמים, "הנהנים" עתה, כככול, מסיוע ישראלי.